

УДК 742

Шагарова К.О.¹

Бовкун С.А.²

¹ студ. гр. БАД 539 НУ «Запорізька політехніка»

² старш. викл. НУ «Запорізька політехніка»

ІСТОРІЯ ПЕРСПЕКТИВИ

Перспектива - техніка зображення просторових об'єктів на будь-якій поверхні у відповідності з тими удаваними скороченнями їх розмірів, змінами обрисів форми і світлотіньових відносин, які спостерігаються в натурі. Іншими словами, це: образотворче спотворення пропорцій і форми реальних тіл при їх візуальному сприйнятті.

Перспектива, як термін і техніка зображення, з'явилася в епоху Відродження, коли живопис і архітектура почали розвиток семимильними кроками. Саме в цей час людина, а саме художник, починає шукати шляхи передачі реалістичного композиційного зображення. З'являються не тільки стилізовані умовно об'ємні картини та ікони, а й реалістичні портрети, багатофігурні жанрові композиції. Всі ці нововведення в образотворчому мистецтві спричинили появу нових технік і прийомів. Багато художників, не знаючи основ перспективи, користувалися склом для визначення правильних перспективних відстаней. Створена система передачі зорового сприйняття просторових форм і самого простору на площині дозволила вирішити проблему, що стояла перед архітекторами і художниками. Звична сучасним людям пряма лінійна перспектива - плід тривалого розвитку людського розуму.

Основні види перспективи: пряма лінійна перспектива, зворотна лінійна перспектива, сферична перспектива, плафонна перспектива, тональна перспектива, повітряна перспектива, панорамна перспектива, перцептивна.